

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa(...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **Towarzystwo (...) z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 426,84 złotych (czterysta dwadzieścia sześć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 26 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 229,43 złotych (dwieście dwadzieścia dziewięć złotych czterdzieści trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1043/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02 marca 2017 roku powód (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kwoty 4 442 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 4 242 złotych za okres od dnia 26 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty i 200 złotych za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że z winy kierującego innym pojazdem, ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, doszło do uszkodzenia pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu w okresie od dnia 15 marca 2016 roku do dnia 04 kwietnia 2016 roku została wystawiona faktura na kwotę 5 217,66 złotych brutto. W dniu 15 marca 2016 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę przelewu powyższej wierzytelności, zaś pozwany do dnia wytoczenia powództwa wypłacił odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1 422,80 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 maja 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 1230/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa kwestionując zarówno okres najmu pojazdu zastępczego, jak i wysokość stawki za najem, jak również roszczenie powoda w zakresie kosztów pomocy prawnej na etapie postępowania przedsądowego.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż przyznał poszkodowanemu zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1 422,80 złotych uznając za zasadny czas najmu pojazdu zastępczego przez okres 10 dni, po stawce w kwocie 142,80 zł netto. Pozwany podniósł nadto, że powód w sposób bezzasadny wydłużył okres najmu pojazdu zastępczego, naprawę pojazdu można było bowiem przeprowadzić znacznie szybciej aniżeli w ciągu 21 dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 marca 2016 roku doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.. Użytkownikiem tego pojazdu był (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., uprawniony do odliczenia podatku VAT w 100%. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wykorzystywał uszkodzony pojazd w prowadzonej działalności gospodarczej. Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił właściciel pojazdu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwo (...) z siedzibą w W..

niesporne, a nadto: protokół naprawy pojazdu – k. 21 akt, zeznania świadka J. H. – protokół skrócony rozprawy z dnia 27 grudnia 2017 roku (zapis obrazu i dźwięku 00:00:55-00:10:52)

W dniu 15 marca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i jeszcze tego samego dnia wynajął od „B. rent a car” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. pojazd zastępczy marki S. (...), z którego korzystał do dnia 04 kwietnia 2016 roku. Naprawiony pojazd został odebrany z warsztatu przez poszkodowanego tego samego dnia.

Strony ustaliły stawkę najmu za pojazd zastępczy w kwocie 202 złotych netto za dobę, poszkodowany był przy tym przeświadczony, że wynajmuje pojazd bezpłatnie i rozliczenie nastąpi bezgotówkowo z leasingodawcą.

W dniu 15 marca 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zawarł z (...)spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa najmu pojazdu zastępczego – k. 22-23 akt, upoważnienie – k. 25 akt, umowa cesji wierzytelności – k. 24 akt, protokół zdawczo – odbiorczy – k. 32 akt, cennik – k. 33 akt, protokół naprawy pojazdu najemcy – k. 21 akt, zeznania świadka J. H. – protokół skrócony rozprawy z dnia 27 grudnia 2017 roku (zapis obrazu i dźwięku 00:00:55-00:10:52)

W dniu 04 kwietnia 2016 roku (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. fakturę o numerze (...) na kwotę 4 242 złotych brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) przez okres 21 dni (po stawce w kwocie 202 złotych netto).

faktura – k. 34 akt

W dniu 05 czerwca 2017 roku Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wypłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 1 442,80 złotych uwzględniającą 10 dni najmu i stawkę w kwocie 142,80 złotych netto.

decyzja – k. 47 akt, potwierdzenie przelewu – k. 61 akt

Uszkodzony pojazd marki T. (...) należy do pojazdów autosegmentu I.

Wynajęty pojazd marki S. (...) należy do niższego autosegmentu pojazdów – klasy C.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie pojazdów w T. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych klasy C przez okres 13 dni stawki w kwocie od 73,17 złotych netto do 146,34 złotych netto za dobę (90-180 złotych brutto).

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 13 dni.

opinia biegłego sądowego P. T. – k. 119-125 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Odnosnie cenników załączonych przez powoda, to Sąd odmówił dania im wiary. Dokumenty te pochodzą od wybranych przez powoda podmiotów oferujących najem pojazdów zastępczych, co przemawia za przyjęciem, iż powód przedstawił jedynie cenniki stanowiące poparcie jego twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność wysokości stawek za najem pojazdów zastępczych stosowanych przez inne podmioty w okresie likwidacji szkody, tj. w marcu – kwietniu 2016 roku, tym bardziej, że powód nie wykazał, by wskazane tam ceny najmu pojazdów zastępczych pozostawały aktualne w powyższym okresie.

Sąd uwzględnił pozostałe zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd oparł się także na zeznaniach świadka J. H., w szczególności odnośnie konieczności wynajęcia pojazdu zastępczego i wykorzystywania go w prowadzonej przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. działalności gospodarczej. Jakkolwiek uznając zeznania tego świadka w pozostałym zakresie za wiarygodne i znajdujące potwierdzenie w zgromadzonych dowodach z dokumentów nie miały one istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie, tj. celowego i ekonomicznie uzasadnionego okresu najmu oraz ustalenia, czy zastosowana przez powoda stawka za najem pojazdu zastępczego była stawką rynkową.

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej i ruchu drogowego P. T., który na podstawie akt sprawy, w tym akt szkody, ustalił uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem samochodu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynoszący 13 dni oraz wskazał, iż stawki dobowe najmu pojazdów zastępczych klasy C (przez okres 13 dni) w T. w okresie likwidacji wynosiły od kwoty 73,17 złotych netto do kwoty 146,34 złotych netto za dobę (90-180 złotych brutto).

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego w powyższych zakresach została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych, przy czym nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Pozwany nie kwestionował opinii biegłego sądowego. Odnosząc się natomiast do zawartego w piśmie procesowym powoda z datą w nagłówku „dnia 17 maja 2018 roku” (k. 132 akt) zarzutu nieuwzględnienia stawek wypożyczalni, których cenniki zostały dołączone do pozwu, to wskazać należy przede wszystkim, że z treści tych cenników nie wynika, ażeby obowiązywały one w okresie likwidacji szkody (marzec – kwiecień 2016 roku). Jednocześnie zauważyć należy, że niewątpliwie nie jest możliwe uwzględnienie przez biegłego sądowego w badaniu wszystkich funkcjonujących w T. zakładów naprawczych i wypożyczalni pojazdów, a jednocześnie dokonanie ustaleń co do wysokości stawek

najmu na podstawie cen stosowanych przez 14 podmiotów z G. i G. w ocenie Sądu jest wystarczające do stwierdzenia reprezentatywności tej grupy.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 28 września 2018 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego sądowego odnośnie weryfikacji celowego i ekonomicznie uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego, po uprzednim zwróceniu się do zakładu naprawczego (...) spółki cywilnej z siedzibą w G. o przedłożenie wskazanych dokumentów, w tym szczegółowego zestawienia czynności naprawczych. Sąd miał bowiem na uwadze, że powód dołączył do akt taki dokument wydany przez warsztat dokonujący naprawy, zatem dokumentacja ta została uwzględniona przez biegłego sądowego w sporządzonej przez niego opinii. Jednocześnie powód nie wykazał, że zwracał się do tego zakładu naprawczego o wydanie innych jeszcze dokumentów i miał trudności w ich uzyskaniu, natomiast zobowiązanie tego podmiotu do złożenia oświadczeń, o jakich mowa w piśmie powoda z datą w nagłówku „dnia 17 maja 2018 roku” (k. 132 akt), w tym odnośnie występowania oczekiwania na dodatkowe oględziny lub na zatwierdzenie dodatkowej kalkulacji i czy wstrzymywało to czynności naprawcze, naruszałoby zasadę bezpośredniości i prowadziło do obejścia przepisów o dowodzie z zeznań świadków. Sąd zważył nadto, że skoro powodowa spółka współpracuje z zakładem naprawczym, z którego korzystał poszkodowany, nic nie stało na przeszkodzie, aby powód samodzielnie dołączył do pozwu wszelkie dokumenty związane z naprawą przedmiotowego pojazdu. Jest to zasadne tym bardziej, że warsztat naprawczy dokonywał wpisów w formularzu protokołu naprawy pojazdu pochodzącym od powoda, zasadną jest zatem konstatacja, że powód był w stanie uzyskać dalsze informacje dotyczące naprawy uszczegóławiające jej przebieg. Powyższe legło u podstaw oddalenia wniosku powoda o zwrócenie się do zakładu naprawczego w powyższym zakresie, a następnie sporządzenia uzupełniającej opinii biegłego sądowego.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kwoty 4 442 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 4 242 złotych za okres od dnia 26 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty i 200 złotych za okres od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, tytułem zwrotu pozostałej części odszkodowania pokrywającego koszty najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku kolizji z dnia 12 marca 2016 roku i kosztów przedsądowej analizy prawnej. Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował żądanie pozwu co do wysokości w zakresie zarówno stawek najmu, jak i okresu najmu, ponad okres 10 dni oraz stawkę w kwocie 142,28 złotych brutto.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzone.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 12 marca 2016 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11).

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego P. T. celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy uszkodzonego pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosił 13 dni. Wniosek ten Sąd w pełni podziela. Biegły sądowy wskazał, iż w przypadku przedmiotowego pojazdu samochód zastępczy został wynajęty w dniu 15 marca 2016 roku, naprawę rozpoczęto w dniu 24 marca 2016 roku po dostarczeniu części zamiennych, wobec czego powinna się ona zakończyć się po 3 dniach. W związku z tym przekazanie pojazdu użytkownikowi możliwe było już w dniu 28 marca 2016 roku, w którym to dniu również zakończyć się powinien był najem pojazdu.

Odnośnie wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, to wskazać należy, że powód domagał się refundacji przedmiotowych kosztów według stawki w wysokości 202 złotych netto. Pozwany przyznając z tego tytułu odszkodowanie (za 10 dni) uwzględnił stawkę najmu w kwocie 142,28 złotych netto.

Z opinii biegłego sądowego P. T. wynikało, iż uszkodzony pojazd marki T. (...) należy do pojazdów autosegmentu I, natomiast wynajęty pojazd marki S. (...) – do autosegmentu C. Warsztaty naprawcze i wypożyczalnia w T. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów zastępczych klasy C przez okres 13 dni stawki w kwocie od 73,17 złotych netto do 146,34 złotych netto za dobę.

Mając na uwadze wskazaną wyżej wysokość stosowanych przez zakłady naprawcze i wypożyczalnię pojazdów stawek uznać należało, iż stawka najmu żądana przez powoda (202 złotych netto) nie mieściła się w przedziale stawek występujących na lokalnym rynku za najem pojazdów zastępczych. Natomiast charakter stawki rynkowej posiadała stawka zastosowana przez pozwanego w kwocie 142,28 złotych netto.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, iż pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego (13 dni) oraz stawki w kwocie 142,28 złotych netto, a zatem kwotę 1 849,64 złotych netto (albowiem jak wynikało z oświadczenia poszkodowanego przysługuje mu uprawnienie do odliczenia podatku VAT w 100%).

Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi (po wytoczeniu powództwa) kwotę 1 422,80 złotych, a zatem żądanie powoda było zasadne odnośnie kwoty 426,84 złotych.

Co do kosztów pomocy prawnej w kwocie 200 złotych, to zgodnie z uchwałą składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 75/11 uzasadnione i konieczne koszty

pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe, poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela, mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wskazać należy, że dochodzone przez powoda koszty pomocy prawnej nie były poniesione przez poszkodowanego, a przez powoda. Nadto, w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym brak jest jakiegokolwiek dokumentu, z którego wynika, że w postępowaniu likwidacyjnym poszkodowany był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika. Powód zaś jest podmiotem gospodarczym wynajmującym pojazdy zastępcze oraz zajmującym się profesjonalnie dochodzeniem od ubezpieczycieli kosztów związanych z najmem tychże pojazdów. Co więcej, w dniu 17 maja 2016 roku powód wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty wraz z pozostałymi dokumentami, przy czym dokumenty te przesłane zostały przez M. N. – specjalistę do spraw prawnych, co prowadzi do wniosku, iż powód dysponuje osobami mającymi wiedzę do dokonania oceny, czy nabywane roszczenie jest zasadne, czy nie, a zatem powód nie wykazał, aby faktycznie zachodziła konieczność skorzystania z pomocy radcy prawnego J. K. na etapie przed wniesieniem pozwu. Ponadto powód przedłożył jedynie kserokopię faktury, załącznika zawierającego wykaz posiadanych wierzytelności oraz potwierdzenie przelewu. Wskazane kserokopie nie mogą stanowić jednakże dowodu w sprawie na okoliczność zasadności i wysokości kosztów pomocy prawnej w postępowaniu przedsądowym.

Dodatkowo, zdaniem Sądu, dochodzenie dodatkowych kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego – reprezentującego powoda również w niniejszej sprawie – ponad koszty zastępstwa procesowego określone w przepisach dotyczących wynagrodzenia radców prawnych, prowadzi do obejścia tych przepisów i nie może korzystać z ochrony prawnej, tym bardziej, że ostatecznie roszczenie powoda okazało się w znacznej części niezasadne.

Wobec powyższego, uznając żądanie pozwu za zasadne w części, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 426,84 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 26 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty (termin naliczania odsetek nie był kwestionowany przez pozwanego).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne z przyczyn wskazanych wyżej, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku na podstawie powyższych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 41,64% (w zakresie kwoty 1 422,80 złotych uiszczonej przez pozwanego po wytoczeniu powództwa oraz w zakresie kwoty 426,84 złotych zasądzonej wyrokiem), a pozwany w 58,36%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 1 836,19 złotych (opłata sądowa od pozwu – 223 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów biegłego sądowego – 696,19 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 917 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych).

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 764,59 złotych (41,64% z kwoty 1 836,19 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 535,16 złotych (90,60% z kwoty 917 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 229,43 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 13 października 2018 roku